ZPRAVODAJ

Ostroměř, Domoslavice, Nové Smrkovice, Sylvárův Újezd

č.: 6 - 7 ročník: 44 rok: 2015 cena: 10,- Kč

web: www.ostromer.cz e-mail: mks.ostromer@centrum.cz

Z OBSAHU ZPRAVODAJE

- **Usnesení zastupitelstva**
- **Holky od Javorky**
- **Obecní knihovna**
- **Dětské dopoledne 1. června**
- **Stříbrná olympijská medaile**
- **Škola a školka**
- **Archeologická nálezy (II.)**
- **Společenská kronika**
- **Cesta národního bohatství**
- **Vzpomínky na dětství a mládí (část II.)**
- **Výlety do okolí**
- **Inzerce**

Usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva obce Ostroměř konaného dne 18. 6. 2015

Zastupitelstvo obce Ostroměř po projednání

I. volí

1. Návrhovou komisi ve složení: p. Jaroslav Tomeš, p. Jiří Soukup, p. Jiří Vondráček
2. Ověřovatele zápisu: p. Mgr. Hana Tulková, p. Petra Chudobová

II. schvaluje

1. Program jednání 6. veřejného zasedání zastupitelstva obce Ostroměř s úpravami
2. Harmonogram akce „Zateplení budovy ZŠ EŠ“ a uzavření smlouvy o dílo na realizaci akce s vítěznou firmou
3. Rozpočtové opatření č. 1/2015
4. Záměr obce prodat pozemek p. č. 796/7 v k.ú. Ostroměř
5. Záměr pronajmout část pozemku 735/1 v k.ú. Nové Smrkovice
6. Poskytnutí finančního příspěvku společnosti Železniční výtopna Jaroměř ve výši 2.000 Kč
7. Uzavření smlouvy o nájmu a provozování kanalizace ve vlastnictví obce s VOS a. s. Jičín
8. Uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene mezi obcí Ostroměř a RWE GasNet, s.r.o. Ústí n. Labem
9. Stanovení poplatků za zapojení podnikatelských subjektů do systému sběru odpadů obce Ostroměř. Firmě Bistro Volejník byl stanoven poplatek 1.500 Kč/rok.
10. Uzavření smlouvy o smlouvě budoucí s Českým zahrádkářským svazem ZO Ostroměř o dalším užívání obecních pozemků k provozování zahrádkářské osady

III. neschvaluje

1. Poskytnutí finančního příspěvku Farní charitě Dvůr Králové n. Labem

Jiří Stýblo, starosta Mgr. Hedvika Bidlová, místostarosta

<u>Ostroměř Mateřská škola</u>

Termín zahájení:	**březen 2015**
Termín dokončení:	**30. 6. 2015**
Rozpočet akce:	**4 720 000 Kč**
Realizace akce:	**Stavoka Kosice a. s**

Vodovod Ostroměř - Domoslavice

III. etapa

Termín zahájení: **1. 3. 2015**

Termín dokončení: **30. 9. 2015**

Rozpočet akce: **3 099 233 Kč**

Realizace akce: **Stavoka Hradec Králové**

Ostroměř Základní škola

Zlepšení tepelně technických parametrů obvodových konstrukcí

Termín zahájení červenec 2015 **Termín dokončení 31. 10. 2015**

Rozpočet 5 760 000,- Kč **Realizace JOKAS s.r.o. Bydžovská Lhotka**

HOLKY OD JAVORKY OPĚT V AKCI

3. června t. r. se konal již III. ročník sportovních her seniorů Královéhradeckého kraje, pořádaný. Klubem seniorů při Obecním úřadu Skřivany, jejichž motto zní „S úsměvem jde všechno lépe – i sport“. A je to fakt! Her, jako už se stalo tradicí, se zúčastnily i seniorky z Ostroměře a blízkého okolí a opět s úsměvem reprezentovaly ve všech směrech na patřičné úrovni. Při počtu 10 účastnic se v celkovém počtu 449 přihlášených „opravdu neztratily“. Bojovaly celkem v pěti disciplinách (přehazovaná, flaškovaná, běh ve vodě, ruské kuželky, disgolf a střelba), z nichž ve dvou získaly „cenné kovy“. Stříbrnou medaili získala Míla Francova ve střelbě ze vzduchovky, ze které by Vilem Tell netrefil ani patnáctikilový meloun, natož pak terč ve velikosti jablka. Bronz si vybojovaly naše dobře trénované seniorky v disciplině zvané flaškovaná (házeni lahvemi přes síť, ale pozor pro tento účel již vyprázdněných PET lahvi).

Ostatní účastnice se řídily vice než pravdivým heslem „není důležité zvítězit, ale zúčastnit se“ a zase s úsměvem! Ten a logo „Holky od Javorky“ přitahovaly pozornost všech zúčastněných, až přilákaly i pozornost zástupců Policie České republiky (a že to byly nějaké šajby). Zatýkání se ale nekonalo. Naše závodnice získaly trofej ve formě fotografii s nadpraporčíkem Janem Čižkovským a následně pak s ředitelem Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje Martinem Červíčkem.

Podtrženo a sečteno: Holky od Javorky zabodovaly ve všech směrech.

Nezbývá než se připravovat na příští ročník, aby se přinejmenším zopakovaly letošní výsledky. A propos: Nechcete se přidat? Aby nás bylo víc a..

Přehazovaná

II.místo Střelba

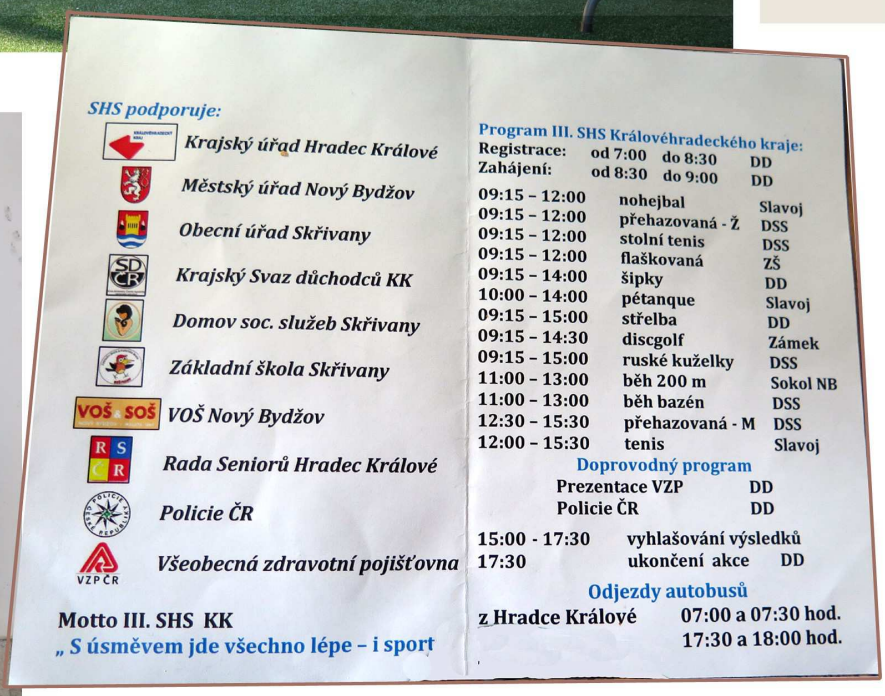

SHS podporuje:

- Krajský úřad Hradec Králové
- Městský úřad Nový Bydžov
- Obecní úřad Skřivany
- Krajský Svaz důchodců KK
- Domov soc. služeb Skřivany
- Základní škola Skřivany
- VOŠ Nový Bydžov
- Rada Seniorů Hradec Králové
- Policie ČR
- Všeobecná zdravotní pojišťovna

Motto III. SHS KK
„ S úsměvem jde všechno lépe – i sport

Program III. SHS Královéhradeckého kraje:

Registrace:	od 7:00	do 8:30	DD
Zahájení:	od 8:30	do 9:00	DD
09:15 – 12:00	nohejbal		Slavoj
09:15 – 12:00	přehazovaná - Ž		DSS
09:15 – 12:00	stolní tenis		DSS
09:15 – 12:00	flaškovaná		ZŠ
09:15 – 14:00	šipky		DD
10:00 – 14:00	pétanque		Slavoj
09:15 – 15:00	střelba		DD
09:15 – 14:30	discgolf		Zámek
09:15 – 15:00	ruské kuželky		DSS
11:00 – 13:00	běh 200 m		Sokol NB
11:00 – 13:00	běh bazén		DSS
12:30 – 15:30	přehazovaná - M		DSS
12:00 – 15:30	tenis		Slavoj

Doprovodný program

Prezentace VZP	DD
Policie ČR	DD
15:00 - 17:30	vyhlašování výsledků
17:30	ukončení akce DD

Odjezdy autobusů

z Hradce Králové 07:00 a 07:30 hod.
17:30 a 18:00 hod.

Stříbrná Míla“

„Bronzové přebornice se svým náčiním“ a tohle si vybojovaly

Sportovní hry seniorů Skřivany

3.6.2015

Policejní ochrana (nebo dozor?)

OBECNÍ KNIHOVNA EDUARDA ŠTORCHA

NOVINKY V KNIHOVNĚ ANEB CO JSTE JEŠTĚ NEPŘEČETLI....

Kniha je základem poznání, učitelem věků, vládcem království ducha.
Lucius Annaeus Seneca

Beletrie pro dospělé: Očarovaná – H. Hindráková, Klejinčino tajemství – Z. Hamerová, Zpověď z děcáku – V. Kašáková, Počátek zkázy – J. Rollins, Projekt Kraken – D. Preston, Kruh smrti – O. Wilde, Úkryt ve Villette – I. Hedströmová, První láska – R.Sacher, Ztracené město v Amazonii – D. Grann, Dokud se budeš smát – H.M. Körnerová, Fantomova bolest – T. Enger, Lékaři – H. Denker, Temnota – R. Grais, V sevření mrtvého – P. James, Děsivé přízraky – L.Botti, Za co se pyká – O. L'onnaeus, Rybí hry – E. Hauserová, Hříšné odstíny vášně – S.Renard, Cesta sněžných ptáků , Císařský oheň – R. Lyndon,Ostré předměty – G. Flynnová, Pád noci – A. Steinforth, Pravá krev – Bez pochyby mrtvá, Mrtví v rodině – Ch. Harris, Prvok šampion – P. Harlt, Příliš mnoho Kateřin – J. Green, Temné kouty – G.Flynnová, Třešinka – R. Miller, Wldemar a Olga ze zákulisí našeho života – O. Matušková, Záletný ďábel a jiné radosti – O. Dudek, Jako můry za světlem – V. Veselá, Zrzka všem učaruje – A. Claytonová, Matčino srdce – K. Janouchová, Neznámý soupeř – J. Paterson, Kouzlo všdnosti – T. K. Vasilková, Stíny minulosti, Žhavá zóna – A. Quick, Muchachas – K. Panclová, Vražedná aplikace – R. Cook,Horko domácího krbu – B. Hošková, Na co Alice zapomněla – L.Moriarty, Bílá žena – B. Woodová, Dokud držím pohromadě – M. Mlynářová, Lazarovy ženy – M. Štěpnová,Břehy temné vody – J. R. Lansdele, Léto plné tajemství – A. Lycy, Světlo hořících stínů –Temnota kovaná v ohni Ch. Evans, Stíny horkého léta – B. Parry, Živé lodě -1. 2. 3. díl- R. Hobb, Rivalové – Ch. Smith, Z příkazu krále – K. Emerson, Kostnice – P. V. Huges,

Beletrie pro děti: Příšerné zlobilky – M. Drijverová, Petr a Petra – A. Linggerová, Sedm divů světa Hrobka stínů – P. Lerangis, Super 12. Výzva – M. Grant, Divoká tlupa 1. 2. 3. Díl – A. Marx, Tři holky na stopě – M. von Vogel, Trojka na stopě Smrtící led –K. Evlhoff, Rádio Rocky Beach , Zmatek před kamerou – V.Blanck,Prokletí draka – A. Marx, Jak se stát Zombie – S. Valentino, Čas dluhů aneb co byste měli vědět o penězích – K.Kavka, Neuvěřitelné bajko příběhy – P. Bezděčka, Kuky se vrací – J. Svěrák, Medvídek PÚ Bouřlivé narozeniny, Pan učitel sovička – A. Niklíčková, Mistr sportu skáče z dortu říkadla – J. Nejedlý, Deník malé blondýnky 1. 2. díl – J. Vrba, Rodina Robinsonů – J.D.Wys, Srneček Lojzík –a jeho příhody – j. Drmota

Naučná literatura: Rodiče potřebují hranice – U. Hauser, Jsme lidé jedné země – B. Tollarová, Se zatajeným dechem – T. MC Kinley,Osudová třináctka – K. Pacner, Řeč snů – M. Lennox, Husitská epopej I. II. – V. Vondruška Svět přírodních antibiotik – J. Jonáš, Kouzelný svět rostlin – D. Prošková, 34 mýtů o zdraví – D. M. Epstein,

DĚTSKÉ DOPOLEDNE 1. ČERVNA

1. červen patří dětem

Pro naše nejmladší žáky ze tří tříd připravila paní Hana Němečková z místní knihovny s paní Nesvadbovou a s paní Svobodovou zábavné dopoledne na parkovišti. Po třídách se děti postupně vystřídaly na jednotlivých stanovištích, např. běžely závod v pytlích, prolézaly tunelem, malovaly na asfalt, skákaly panáka.

Za spokojené děti děkuje Mgr. Jana Slámová

STŘÍBRNÁ OLYMPIJSKÁ MEDAILE DO OSTROMĚŘE

V termínu 14. 6. – 19. 6. 2015 proběhla v Plzni VII. letní olympiáda dětí a mládeže ČR.
Je to republiková soutěž krajských reprezentací v kategoriích mladších a starších žáků a žákyň. Svým charakterem navozují atmosféru opravdových olympijských her (zapalování olympijského ohně, slavnostní ceremoniály, soužití v olympijské vesnici nebo složení olympijské přísahy). Na pořadu bylo 18 sportovních odvětví (mimo jiné atletika, fotbal, basketbal, triatlon, cyklistika, plavání, orientační běh, sportovní střelba, tenis…) a 2 umělecké obory (psaní na klávesnici a fotografická soutěž).
I v letošním roce nechyběli na této akci ani zástupci ostroměřského atletického oddílu. Královéhradecký kraj a zároveň Dětské centrum Ostroměř reprezentovali Miroslav Špicar v hodu kriketovým míčkem a skoku do dálky, Jakub Fiala v běhu na 60m a ve skoku dalekém a Eliška Andrejsová v běhu na 60 m. Společně s nimi se této akce zúčastnil také v pozici trenéra Mgr. Miroslav Špicar.
Zástupci ostroměřského oddílu se předvedli ve výborném světle. Miroslav Špicar vybojoval v hodu kriketovým míčkem mladších žáků stříbrnou olympijskou medaili, za výkon 70,11 m, ve skoku do dálky obsadil 5. místo za výkon 538 cm. Jakub Fiala skončil ve skoku do dálky v kategorii starších žáků na 7. místě za výkon 608 cm a v běhu na 60 m na 14. místě za čas 7,42 s. Eliška Andrejsová byla v běhu na 60 m mladších žákyň na 21. místě v čase 8,61 s.

Za všechny ostroměřské sportovce M. Š.

Miroslav Špicar - stříbrný medailista

Jakub Fiala, Eliška Andrejsová, Miroslav Špicar

EXKURZE DO PAMÁTNÍKU BITVY 1866 NA CHLUMU

V příštím roce to bude již 150 let, kdy zasáhla české země jedna z nejvýznamnějších událostí 19. století. Proto jsme se již v předstihu vydali podívat se na místa s touto bitvou spojená.

Prusko-rakouská válka 1866 (také Sedmitýdenní válka) proměnila mapu Evropy. Nešlo o válku dobyvačnou, ale bojovalo se o pozici velmoci v regionu. Středoevropský konflikt byl rozhodnut Bitvou u Hradce Králové, k níž došlo 3. července 1866. Byla to druhá největší bitva 19. století a počtem 440 000 bojujících vojáků největší bitvou na našem území. Bylo zde zabito, zmrzačeno, pohřešováno a zajato na 50 000 vojáků. Vítězství Pruska zapříčinilo vznik Německého císařství, jednotného státu Němců. Pro Rakousko znamenala porážka rozdělení monarchie na Rakousko a Uhersko.

V prostorách Památníku války 1866 mohli žáci nejprve zhlédnout film zachycující situace předcházející historickým událostem. Poté nám pan Aleš Chvojka, který je také spoluautorem „Malé encyklopedie Prusko- rakouské války 1866" k expozici Muzea války 1866 na Chlumu, ukázal a vysvětlil na modelech krajiny bojové strategie obou válčících stran, předvedl figuríny ve vojenských uniformách, zbraně, ale i přiblížil způsoby stravování a život bojujících vojáků a generality. Seznámil nás i se stavem zdravotní péče. S průběhem i dohrou bitvy na Chlumu jsme se mohli seznámit i ve venkovním terénu. V závěru akce jsme mohli celou krajinu, po vyšlapání 182 schodů, shlédnout i z místní železné rozhledny. Z 55,6 m vysoké telekomunikační věže se nám otevřel výhled na Krkonoše, Orlické hory, Hradec Králové, Kunětickou horu a Železné hory.

V místním infocentru jsme získali zajímavé propagační materiály, ale hlavně jsme se zde pěkně v chládku občerstvili a nakoupili si i zajímavé suvenýry. Spokojeni a obtěžkáni novými informacemi jsme se vrátili do reality konce školního roku.

Mgr. Vladimíra Vondráčková

ROZLOUČENÍ S PŘEDŠKOLÁKY A NOC V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Čtvrtek 25. 6. 2015 byl zvláštní a výjimečný nejen pro děti, ale i všechny zúčastněné. Začal v 16. hodin setkáním na obecním úřadě. Děti i všichni přítomní byli slavnostně oblečeni. Začátek písně „Cestu znám jen já“ vyžadoval od dětí velkou odvahu. Jednotlivě procházely mezi rodiči, aby zaujaly místo v čele obřadní síně a právě jenom ony byly středem pozornosti. Po představení všech dětí se ujala slova p. Mgr. Bidlová. Pro další pokračování bylo nutné, aby se děti posadily ke svým rodičům. Součástí slavnostního aktu byla totiž prezentace fotografií dětí z průběhu docházky do mateřské školy. Při písni „Říkej mi táto“, ukápla nejedna slzička. „Zvoneček zvoní“, to už každá maminka dvakrát zazvonila. První zvonění znamenalo konec školky a druhé zvonění začátek školy. A co přípitek a dárečky? Samozřejmě jsme měli pro děti přichystané kytičky, krásné slunečnice a pejsky, kterým koukaly z dárkové taštičky jenom pacičky. Dětské šampaňské také nechybělo, dětem chutnalo a skleničky byly brzy prázdné. Ukončením tohoto slavnostního aktu bylo pozvání rodičů s dětmi do restaurace U Kameníka, z důvodu PASOVÁNÍ DĚTÍ NA ŠKOLÁKA. Připnutí SMAJLÍKA na oděv dětí znamenalo, že končí jedna z důležitých životních etap v životě dětí, předškolní výchova. Ale dnešní den ještě nekončil. Pokračováním byla NOC v mateřské škole. Strávit noc v mateřské škole není věc jednoduchá. Opět děti musely překonat různé obavy, možná i strach. Kolem 18.30 hodin se začaly scházet v mateřské škole. Rozloučení s rodiči, a pak už příchod do „kadeřnického salónu“. Zde se děti změnily k nepoznání. Účesy byly extravagantní a přesně podtrhly atmosféru diskotéky, která děti velice unavila. Spát se ale nešlo, začínala totiž hra „Na stopovanou“. Děti se rozdělily do dvou skupin a zážitky, které prožily při plnění úkolů a procházce večerní obcí budou pro všechny jistě nezapomenutelné. Po návratu k mateřské škole, již za tmy, čekalo na děti překvapení. Tím bylo hledání svítících náramků na zahradě. Našli všichni. Návrat do šatny byl také zajímavý. Děti si zkusily, jak je těžké přestrojit se a uložit věci do svých košíčků, pouze za svitu náramků. Všichni jsme si uvědomili, jak obtížné je pohybovat se za tmy. Únava se dostavila a nastal čas jít spát. Důležitá hygiena, přestrojení do pyžamek, pohádka a pak už jen „DOBROU NOC“. Ráno jsme se probudili do krásného dne se spoustou pěkných zážitků z minulého, velmi zajímavého dne. Přejeme dětem vše dobré a správné vykročení v září do 1. třídy.

Za celý kolektiv mateřské školy zapsala Erlebachová Z.

V PONDĚLÍ 29. ČERVNA 2015 SE USKUTEČNILO OCENĚNÍ ŽÁKŮ ZE ZŠ NA OBECNÍM ÚŘADĚ

Předposlední školní den se konalo na Obecním úřadě v Ostroměři slavnostní ocenění úspěšných žáků místní základní školy. Této slavnostní ceremonie zúčastnili sportovci, zdatné písařky a výborný hudebník, kteří v svých kategoriích reprezentují Základní školu Eduarda Štorcha a mateřskou školu Ostroměř.

Patrik Erlebach - exceloval v pěvecké soutěži Novopacký slavíček, ve které s přehledem zvítězil a zároveň získal zvláštní uznání za vlastní klavírní doprovod. Pěvecká soutěž Novopacký slavíček vznikla v roce 1996 z iniciativy manželů Aleny a Pavla Matějovských. Každoročně se soutěže účastní na dvě stovky zpěváčků a zpěváků, a v tomto, posledním ročníku rekordních 300!

Lucie Ulrychová a Pavlína Velichová - reprezentují základní školu v psaní na klávesnici v soutěžích: Novobydžovská klávesnice, Hradecký víceboj a v mezinárodní internetové soutěži INTERSTENO. Jejich soustředění na přesnost, rychlost a přemýšlení jim vynesla nádherná umístění. Např. v Hradeckém víceboji 1. místo v soutěži družstev, v soutěži jednotlivců vyhrála

Lucie Ulrychová 1. místo a **Pavlína Velichová** - 2. místo. V mezinárodní internetové soutěži INTERSTENO pak dosáhla Lucie Ulrychová na nádherné 19. místo z 310 účastníků a **Pavlína Velichová** - rovněž získala skvělé umístění 59. místo z 310 účastníků.

V atletických disciplínách, a to především v hodu kriketovým míčkem, skoku do dálky a běhu na 60 m, dosahují závratných výsledků sportovci

Eliška Andrejsová -21.místo v běhu na 60 m na letní olympiádě dětí a mládeže ČR v Plzni),

Jakub Fiala - (1. místo v běhu na 60 m a 1. místo ve skoku do dálky v krajském kole Poháru Rozhlasu, 2. místo v běhu na 60 m a 3. místo ve skoku do dálky na Evropských dětských atletických hrách), a

Miroslav Špicar. - získal mimo jiné (1. místo v hodu kriketovým míčkem v krajském kole Poháru Rozhlasu, 2. místo v hodu kriketovým míčkem na letní olympiádě dětí a mládeže ČR a 3. místo v pětiboji na letní olympiádě dětí a mládeže ČR v Plzni).

Gratulujeme k úspěchům a přejeme hodně štěstí, zdraví a další skvělé výsledky!

Mgr. H. Bidlová

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2014/2015

Již tradičně jsme školní rok zakončili slavnostním vyhodnocením školních soutěží, při kterém každý organizátor dané soutěže pozval nejúspěšnější žáky na pódium, kde jim předal drobnou odměnu.

Závěr pak patřil žákům deváté třídy, kterým jejich třídní učitelka vytvořila na rozloučenou fotoknihu mapující devět let jejich povinné školní docházky. Ale ani oni nezůstali pozadu a připravili pro nás důstojné rozloučení a poděkování všem zaměstnancům.

Nezbývá tedy než popřát krásné, pohodové a klidné prázdniny a v září na shledanou.

Mgr. Iva Mádlová

„Život činný je opravdový život. Zahálka je hrobem člověka zaživa. Co máš udělat, do toho se dej s chutí; co sám můžeš udělat, to nečekej od jiných a bez příčiny neodkládej s ničím. Když můžeš někomu pomoci, učiň to s největší radostí.“
J. A. Komenský

ARCHEOLOGICKÉ NÁLEZY Z OSTROMĚŘE (část II.)

NEOLIT (mladší doby kamenná, 6. - 1. polovina 5. tisíciletí př. n. l.).

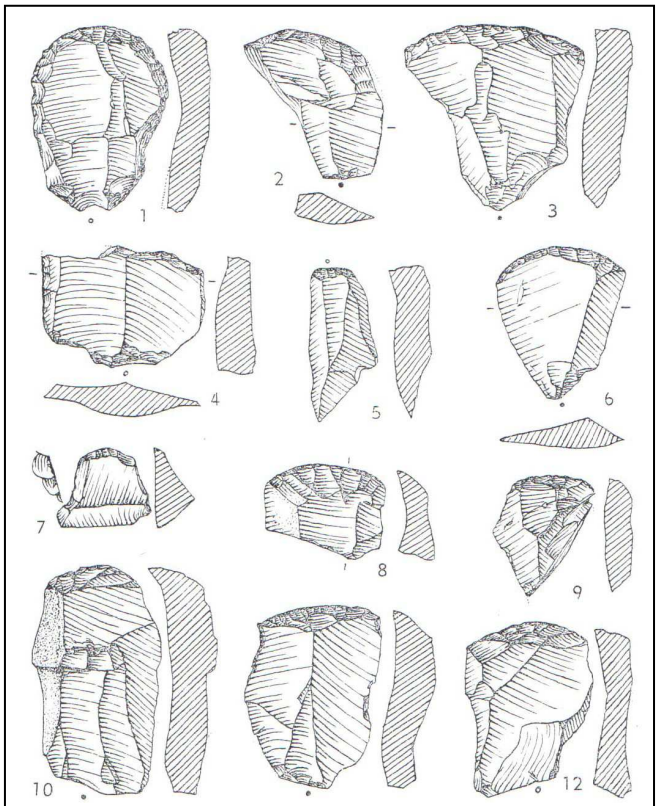

Škrabadla

Celé severovýchodní Čechy byly na začátku 6. tisíciletí př.n.l. osídleny lidem první zemědělské kultury. Protože neznáme jméno této populace, říkáme jim podle nápadného hmotného projevu (výzdoby keramiky) lid kultury s keramikou lineární. Asi po pěti stech letech se na většině jejich opuštěných sídlišť usídlil nový lid - nositelé kultury s keramikou vypíchanou. Na Jičínsku to bylo až ve třetím chronologickém stupni této kultury. Nejčastějším nálezem z obou těchto kultur jsou broušené kamenné sekery, klíny a další nástroje, které si tehdejší obyvatelé vyráběli běžně na svých sídlištích z donesené suroviny. Tou byl amfibolový rohovec, jehož těžební areál byl před několika lety objeven u vsi Jistebsko (okr. Jablonec nad Nisou). Zde v povrchových dolech (spíše jamách) těžili tento kámen tehdejší horníci, na místě jej opracovávali na polotovary tak, aby si lidé z jednotlivých osad zbytečně neodnášeli nepotřebné množství kamene. Na místě tak zůstaly statisíce odštěpků. Těžba zde probíhala ještě v závěru 5. tisíciletí, kdy jsou stále nacházeny kamenné sekeromlaty z tohoto kamene nejvyšší kvality - jemně zrnité struktury. Jak v těžebním areálu, tak v jednotlivých osadách jsou nacházeny nástroje k výrobě nástrojů z tohoto kamene: nože, otloukače, brousky a přirozeně i odpad - různě velké štěpiny. Dalším výrobním nástrojem byly brousky, na které byly na Jičínsku nacházeny suroviny v prostoru pod prvními kopci Podkrkonoší (např. severně od městečka Železnice). Experimentem bylo ověřeno, že průměrně šikovný člověk vyrobí z hrubě opracovaného kusu amfibolového rohovce jednoduchý nástroj přibližně za 2 hodiny. Nenáročnějším úkonem bylo vrtání nástroje. Jsou zachovány nálezy, které ukazují, že skrytá vada v kameni byla příčinou vylomení vývrtku s částí kamene. Nebo je k dispozici odlomený kus snad již nepoužitelného nástroje, na kterém se někdo učil vrtat. Nebo založil v začátku vrtání tak malý vrtaný otvor, takže celý budoucí nástroj nemohl provrtat a práci musel ukončit v jeho středu. Vrtalo se nejspíš kostí, která byla podsypávána říčním pískem. Také se stávalo, že pokud se nástroj rozlomil právě v místě otvoru a byl i nadále dostatečně dlouhý, pak byla větší část zabroušena a do ní byl vyvrtán nový otvor. Vznikl tak nový nástroj. Další nástroje byly vyráběny z několika dalších druhů suroviny, které byly do české kotliny opět importovány. Jedná se o silicity - tj. pazourky. Jejich zdrojovými oblastmi bylo baltské pobřeží a oblast Krakov - Čenstochová. Z nich byly vyráběny čepele (nože), škrabadla a složené nástroje - např. první srpy.

I tato surovina dokládá dálkový obchod: oblast dolů Krakov - Čenstochová je z Jičínska vzdálena vzdušnou čarou přibližně 400 km. Oba druhy nástrojů (broušené i štípané) jsou ve stech kusů uloženy v muzeu v Hradci Králové, v Jičíně a v Hořicích. Byly nalezeny na všech místech, kde byla a jsou obdělávána pole. Sídliště lidu s keramikou vypíchanou bylo drobnými nálezy vymezeno v Ostroměři v prostoru od kapličky před školou přes zahrady v ulici Starohorské až k Javorce. Majitel čp. 392 daroval do jičínské muzejní sbírky neúplný kamenný kopytovitý klín vyrobený z amfibolového rohovce, který lze s jistotou datovat do kultury s keramikou vypíchanou. V přípojce plynu k domu čp. 341 nedaleko školy byla objevena jáma se zlomky keramiky zdobené vpichy. Ani majitel domu čp. 391 ve Starohorské ulici neoznámil výkop rýhy pro inženýrské sítě, a tak bylo možné jen na hromadě hlíny sesbírat zdobenou keramiku, zlomky mazanice (ze stěn dřevěného domu) a na místě ve výkopu začistit dno další jámy velikosti asi 1 x 1,2 m. Všechny uvedené nálezy patří jednomu sídlišti. Při dalších úpravách povrchu dvora před tímto domem byla objevena další keramika zdobená vpichy, ale i zlomky nádob zdobené rýhami. To znamená, že na tomto místě pobývali i nositelé starší z obou kultur neolitu - tedy kultury s keramikou lineární.
Další sídliště z neolitu bylo uvnitř zaniklého hradiště na místě osady Hradišťko. A osídlení z mladší doby kamenné bylo movitými nálezy a dalším výzkumem objeveno v prostoru kolem Javorky zčásti již na katastru obce Sobčice.

ENEOLIT (pozdní doba kamenná, 2. polovina 5. - závěr 3. tisíciletí př. n. l.).
Pozdní doba kamenná je na rozdíl od neolitu obdobím v severovýchodních Čechách jen málo známým. Máme k dispozici nejčastěji jen kamenné nástroje z jejího nejstaršího období, nástroje a hroby z nejmladšího období. Dva takové nástroje (oba jen zčásti zachované) byly nalezeny u Johnovy cihelny a druhý byl vytažen z Javorky mimo zástavbu u Ostroměře. Všechny byly vyrobeny z amfibolového rohovce.

STARŠÍ DOBA BRONZOVÁ (20. - 16. století př. n. l.).
Do sbírky v Lázních Bělohradu byl uložen kostrový hrob ženy nalezený v Hradišťské ulici těsně nad nivními loukami řeky Javorky. Podle polohy kostry a snad i přiložené keramiky byl tento hrob datován do starší doby bronzové, do kultury únětické. Dnes datujeme tuto kulturu mezi 20. - 16. století př. n. l. V tomto hrobě byla uložena asi 60letá žena. Její tělo bylo svázáno do zcela pokrčené polohy tak, že nohy a ruce měla až před hrudí. Předpokládáme, že se takto napodobovala poloha dítěte před narozením. Mrtvý se vracel zpět do "matky země". Další fragmenty lidských těl z tohoto pohřebiště byly předány k posouzení antropologu V. Kuželkovi z Národního muzea v Praze. Kostra byla zachována neúplně - tedy obvykle se u starších nálezů nezachovají drobné kůstky rukou a nohou. Lebka tohoto jedince byla rozlomena na dvě části. Obvykle to bývá tak, že spodní čelist je oddělena od obličejové části lebky a kalvy. Po posouzení dalších volných kostí bylo zjištěno, že nálezový soubor obsahuje kosterní pozůstatky celkem tří jedinců. Prvnímu patřila neúplná kostra bez lebky s částí pánve. Tento jedinec byl muž asi 20 - 40letý. Byl robustní postavy a vysoký asi 172 cm. Na kostře nebyly zjištěny známky jakékoli nemoci. Pouze na jedné meziobratlové ploténce bederních obratlů a na hlavičkách pravých dolních žeber byly drobné degenerativní změny. Lebka bez dolní čelisti patřila dalšímu muži přibližně téhož dožitého věku. Opět byl robustní se středně silnými až silnými svalovými úpony. Na lebce nebyly zjištěny žádné patologické změny. Na zachovaných zubech nebyl ani zubní kaz. Zubní oblouk tohoto jedince byl asymetrický, a tak jeho pravá třetí stolička nebyla vytvořena. Třetím nálezem byla další lebka tentokrát se zachovanou dolní čelistí. Opět patřila muži spíše staršímu než byli oba předchozí jedinci, tedy asi 30 - 40letému. Lebka byla velká, středně dlouhá a na pravé temenní kosti byl objeven nezhoubný nádor - osteom. Na zachovaných zubech neměl tento jedinec zubní kaz. Podle shodných znaků obou lebek nelze vyloučit, že tito dva jedinci byli pokrevně příbuzní.

Pokračování seriálu příště, PhDr. Eva Ulrychová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC ČERVENEC 2015

Plesarová Miluška	Ostroměř	93 let
Novotný Oldřich	“	92 let
Šmejcová Blanka	“	85 let
Šimek Miloslav	“	83 let
Jirásková Magda	“	80 let

ŽIVOTNÍ VÝROČÍ NA MĚSÍC SRPEN 2015

Kodešová Jindřiška	Ostroměř	89 let
Neužilová Miluše	“	86 let
Antoš Jaroslav	“	85 let
Fialová Anna	“	84 let

Srdečně blahopřejeme všem oslavencům.

Znáte je?

Marie a Antonín Vackovi
žijí v Ostroměři přes 60 let.
Svůj slib **„V dobrém i zlém“**
vzali opravdu vážně.
12. srpna 2015
to bude 65 let, co jdou životem spolu.
K tomuto vzácnému výročí přeje celá rodina
zdraví, lásku, co nejdelší společné štěstí
a jen radost z vnoučat a pravnoučat.
Připojte se k nám.

NOSTALGICKÉ JÍZDY PARNÍCH VLAKŮ

Jízdy parní lokomotivy 310.0134 z výtopny Jaroměř.

2. srpna 2015 Hradec Králové – Ostroměř – Jičín – Turnov

PROSBA K OBČANŮM

Vážení čtenáři Zpravodaje
Oslavy 130. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Ostroměři byly v nočních hodinách zakončeny vodní světelnou fontánou. Obracíme se s žádostí na ty, kteří fontánu natočili a mají videozáznam, nebo fotografie z čela fontány, dále nájezd hasičských vozidel do zadní části plochy nad hřištěm v ZŠ, hasičskou lochnesku, nebo videozáznamy ukázek hašení požárů letecky, aby nám tyto záběry zapůjčili pro zdokumentování.
Předem děkujeme za pomoc.

Výbor SDH

Kontaktní údaje:
E:meil. - hasiciostromer@seznam.cz
Osobně: P. Muška - starosta, I.Stýblo- velitel
Místní knihovna H. Němečková

STEZKA NÁRODNÍHO BOHATSTVÍ PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

Tak jako každý rok uspořádaly místní spolky i letos dětský den, který se nesl trochu v jiném duchu než dříve. **Stezka národního bohatství pro děti i dospělé.**

V kouzelné naučné stezce s 8 stanovišti děti a odpovídaly na otázky spojené s národním bohatstvím a tradicemi české země.

Děti si např. udělaly zdravou svačinku, luštily tajenku, zasadily svoji voňavou zahrádku.

Dospělí pátrali v dobách minulých po významných osobnostech české země. Zapojeny byly všechny naše smysly čich, chuť, hmat, sluch.

ZE VZPOMÍNEK NA DĚTSTVÍ A MLÁDÍ

Libuše Zhoufová Šubrtová

- Část druhá -

Přišla německá okupace i zrušení politických stran. Utvořila se jedna nová strana Němci povolená – Národní souručenství. Ta přebrala sekretariát i s pracovníky, když měli zájem zůstat. A já zůstala. Novou přijímací zkoušku jsem prováděla tak, že z pražského ústředí mi byla po telefonu člena část nějakého projevu, který jsem musela těsnopisem zachytit, převést do normálního písma a zaslat zpět na ústředí. Asi to bylo v pořádku, když jsem byla přijata. Plat nebyl sice nijak oslnivý, ale bydlela jsem u rodičů se vším všudy, takže ani o to stravování jsem se nemusela starat. Bylo by to ale ode mne velmi špatné, kdybych se nechala jimi zadarmo živit, a tak obyčejně každou sobotu jsem zakoupila maso na neděli pro celou rodinu, sem tam někdy něco pro o 17 let mladší sestřičku a v případě nutné potřeby i na údržbu dvorku. Brácha jako kluk toho moc nepotřeboval. První, co jsem si pro svoji potřebu zakoupila a to ještě za přispění rodičů nové dámské kolo, kola i blatníky chromované, rámy v barvě slušivé zeleně, zkrátka krása. Však jsem si ho opatrovala a běda, když si ho chtěl někdo vzít. Vidina dovolené, strávit ji na cestách jízdou na kole, stala se skutečností. Jednoho dne jsem jednoduše oznámila doma, že nastupuji na týdenní dovolenou a druhý den že odjíždím k tetičce do Šlapanic u Brna, kolo, že si beru s sebou. Strýček, maminčin bratr, byl mlynářem a po celý týden pracoval ve mlýně v Dolních Kounicích, takže tetička žila v domku sama, dcera s rodinou bydlela v domku ve vedlejší ulici. Milá teti doslova zářila radostí, když jsem se náhle před ní objevila, když jsem jí však vysypala účel mé návštěvy, vycítila jsem značné ochlazení z našeho shledání. Ona totiž měla vždy připravenou ke spravování kupu ponožek, které jsem jí vždy při mé návštěvě spravila a tentokráte jí to nevyšlo. První den po mém příchodu jsme měly k obědu kynuté knedlíky s meruňkami, které jsem měla ráda. Hned druhý den ráno jsem vystartovala na cestu, na kterou mi teti přidala též několik zbylých knedlíků s tím, že mi po cestě přijdou k chuti. Měla pravdu. První cíl Kroměříž. Silnice dobrá, hezky se mi za pozorování okolí po ní ujíždělo, ale že za mnou jede na kole mladík, jsem zpozorovala, až když na mě promluvil. V docela družné zábavě nám cesta ubíhala a před námi se objevila Kroměříž. Prohlídka arcibiskupských zahrad byla první plánovanou zastávkou. S mým souhlasem jsme je prošli společně. Skutečná nádhera, stálo to zato. Zde se naše cesty rozešly, neboť on nabral směr na sever na Ostravu a já se stáčela jako k jihu směrem na Napajedla a dále na Luhačovice, světoznámé lázně, ve kterých se léčila a také i neléčila vyšší smetánka tehdejší naší ale i cizí společnosti. Jako obyčejně v krátkých šortkách, v ušmudlaném již tričku, na nohách v rozšláplých, nevím, jak dlouho používaných botách, jednou rukou vedoucí kolo, v druhé ruce držící pohár a z něho upíjející výborné podmáslí zakoupené při cestě, jsem kráčela po chodníku mezi lázeňáky, zvědavě si pozorující okolí. Po odlehčující procházce jsem znovu nasedla a vzhůru do dalšího cíle Otrokovic a Zlína, to nebylo již tak daleko. Na jeho náměstí jsem přistartovala krátce po poledni. Ale co to? Na náměstí ani človíčka nebylo k spatření, kolem dokola ticho a co se tak nerozhodně rozhlížím, ozval se za mými zády nepříliš příjemný hlas: kde jste se tu vzala a co zde děláte? Myslím, že to vidíte a raději mi řekněte, kde najdu turistickou noclehárnu. Je hlášen nálet, okamžitě zmizte v úkrytu, bylo mi ostrým hlasem nařízeno, tam do té ulice. Stála jsem ustrašená a nerozhodně očima bloudila, kam si to mám vlastně namířit. Asi ho to značně dopálilo, když se rázně ozvalo: tak jdeme a za policejní asistence jsem byla zakrátko zavedena do zlínského protileteckého krytu. Letadla přelétla, nálet odhlášen, turistická noclehárna nalezena, takže po vyřízení přijímajících formalit se mohlo začít s očisťováním tělesné schránky a doplňováním ztracených kalorií. Po provedení těchto úkonů zůstalo tělo v klidu, bez sebemenší námahy, což ale mělo za následek, že se dostavil pocit jiný, pocit únavy, té se člověk nemůže zbavit jinak, než že si vzít deku, zabalit se do ní a spát. Tak se také stalo. Ráno po odevzdání zapůjčených lůžkovin nastal start k pokračování další etapy. Silnice pěkná přede mnou, sluníčko svítí nade mnou jsem si notovala, spojit to však s rytmem šlapacích pedálů se moc nedařilo. Pěkný kus cesty byla mi provázející společnicí řeka Morava, její voda zvolna tekoucí regulovaným korytem rovinatého kraje se v dálce třpytila v paprscích slunce jako stříbrná nitka. Lehké štípnutí v noze mě sice vytrhlo ze sledování projížděné krajiny. Šlapala jsem však dál, přerušení jízdy mě ale stejně neminulo. Pohled na holení kost nebyl nijak vábný, pobolívající místo hrálo hodně růžovou barvou a uprostřed černý puntík – muška. Po odstranění, ještě že jsem měla v tašce lahev pitné vody, kterou jsem kapesníkem v ní namočeným postižené místo očistila, zavázala a pokračovala dál v přerušené jízdě. Po návratu domů jsem musela stejně s tím jít k lékaři a trvalo to ještě hodně, hodně dlouho, že se noha dala do pořádku. Ještě dnes po tolika letech, toto místo jest citelné. Uherský Brod, Uherské Hradiště a Kunovice byla místa, kterými jsem projížděla, anebo je míjela až na jednom ukazovateli cesty jsem uviděla: směr Slavkov. Odbočování na silnici vskutku bezvadnou, takže cesta pod koly ubíhala ale ne již tak rychle. Blížilo se stoupání nahoře kolem hradu Buchlov, pod ním ves Buchlovice. Jízda mi začala dělat jisté sedací potíže, takže chtěj nechtěj jsem s kola musela sesednout a krok za krokem jsem se ploužila pomalu vzhůru. Musel to být na mě zajímavý pohled, když vedle mě zastavil přijíždějící náklaďák naložený štěrkem, na dotaz řidiče,

zda nechci svést, jsem radostně přikývla. Směr a cíl byl shodný, takže kolo mi řidič naložil na štěrk, mě pomohl usadit se na štěrku za kabinou a vyjelo se. Ještě že bylo pěkné počasí, auťák vzhledem k přepravovanému nákladu nemohl nijak rychle ujíždět, byla proto moje téměř poslední etapa na zvláštním dopravním prostředku docela zajímavá. Slavkov, konečná, sestupovat, rozloučení s poděkováním a nástup na poslední etapu. Šlapanice, konec dobrodružství, ne ovšem v pravém slova smyslu. Tetička, když jsem se tak nečekaně před ní zjevila, spráskla nade mnou ruce, z přednášky o nějakém rozumu či nerozumu bláznivého mladého děvčiska bylo vnímáno snad teprve desáté slovo, hlavně jsem si přála zbavit se co nejrychleji cestovní špíny, nasytit se, zalehnout a spát a spát. Druhý den bylo sluníčko hodně vysoko, když jsem opouštěla místo odpočinku a po všech těch ranních udržovacích pracích na lidském těle jsem se také věnovala svému dopravnímu prostředku, jehož stav byl nesrovnatelně lepší, než v jakém jsem se po návratu nacházela já. Doba volných dnů skončila, druhý den krátké rozloučení s poděkováním tetičce a návrat domů, kde zase pro změnu maminka měla připravenou nějakou tu prácička.

Každodenní mojí starostí byly husy, které maminka vždy z jara kupovala jako housata. Když byla odrostlá a začala se probělovat narůstajícím peřím, bylo zapotřebí přidávat jim zelené krmení a to bodláky a přesličky ještě s jinou listnatou trávou. V té době neexistovaly ještě malé ruční řezačky na kopřivy, které se musely každý den ručně krájet, a s namíchanými mačkanými bramborami bylo připravené noční krmení. To byl nesčíslný počet bramboráků – velké košíky na brambory – napěchovaných bodláčím a jiným zeleným krmením co jsem musel nanosit. V naší vesničce nebyla totiž žádná náves s rybníkem, kam se v takových obcích husy i kachny každé ráno vyháněly. Při dobrém opatrování husy vyrostly jako z vody a přišla doba, že začaly ztrácet peří, to byl čas, aby se peří oškubalo s hustým prachem – jemné chmýří, které se pak v zimě dralo. Peřiny byly totiž součástí výbavy děvčete a obyčejně jich bylo na 2 postele. Samotné škubání nesmělo být pro husu utrpením, kdy jí jemné prachové peří bylo doslova orváno až místy do krve. To maminka nikdy tak nedělala, pouze protrhávala. Některá silnější brka pod křídly musela také zůstat, aby složená pak křídla zůstala na huse a ne aby se ploužila po zemi. Husa musela zůstat husou, i když to pěkné bílé peří jí bylo odebráno. Na podzim, když po třetím škubu obrostly, nechaly se 1-2 kusy doma pro vlastní spotřebu, ostatním se svázala křídla a nohy, narovnaly se na trakař a směr Hořice do trhu. Milé husy o průměrné váze 7 kg brzy s trakaře zmizely a s maminkou spokojené s tržbou jsme se vracely domů.

Jako již mladé holky scházívaly jsme se vždy navečer, když bylo doma po práci, na hřišti, tropívaly zábavy různého druhu a jsme přišly na to, že bychom si mohly zahrát volejbal, ten nám ale nijak moc nešel, protože většina z nás byla menších postav a tak se objevil další nápad s házenou, která se nám hned zalíbila. Zakrátko se nás ujal pekařský dělník jako trenér a vedl nás se vší odpovědností dobře. Pod hlavičkou SK Holovousy jsme úspěšně hrály i mistráky. Sportování nám však moc dlouho netrvalo, neboť nejdříve jedna a pak postupně další, mezi nimi samozřejmě i já, daly přednost chlapcům, se kterými jsme začaly vážně chodit a co následovalo dále, bylo jasné. Úplný rozklad klubu.

Svého chlapce pro jeho práci v Reichu jsem doma neměla, jeho maminku jsem velmi často navštěvovala, a i když jsem byla nevěsta bez věna, velmi si mě oblíbila a já ji též. Byla jako moje druhá maminka. Nevěřím proto tomu, když někdo tvrdí, že jsou všechny tchýně vůči svým nevěstám v chování stejné. Na chalupě hospodařila po smrti svého manžela sama se svým starším synem. V maštali stál takový pěkný vysoký kůň, Genus mu říkali. Po žebříku aby člověk lezl, když by si chtěl na něho sednout a já tolik jsem si přála to učinit. Při jedné návštěvě jsem se hospodáře zeptala, zda by mi ho neosedlal. Přání mému bylo vyhověno. No jo, co ale dělat teď, přece v teplákách a bosa jsem se na takovou cestu vydat nemohla. Po velkém přemítání jsem si vzpomněla, že mi jednou sestřenice ukazovala v krabici složené černé rajtky, pravé černé kozačky s o něco málo vyšším podpatkem, než obyčejné boty mívají. Plnění mé touhy se začalo uskutečňovat. Nato hned druhý den jsem si natáhla rajtky, bílou halenu, vlezla do kozaček, sedla na kolo a hajdy za uskutečněním svého snu. Po příjezdu na místo mi hospodář koně osedla, pomohl mi na něho sednout, převzala jsem uzdu a vyjela na silnici směrem na Hradišťko a dál. Tehdá byl pěkný sluneční den, podkovy vesele klapaly v rytmu po silnici a já se sedla se dívala daleko do kraje v duchu si říkajíc: Bože, ten svět je tak krásný, proč ty lidi jsou tak vůči sobě zlí, závistiví, bez vzájemného pochopení, když náhle z tohoto přemítání jsem byla vyrušena hlukem přijíždějícího vlaku. Ten se Mezihořským údolím rozléhal až tak, že se i milý Genus lekl a vyrazil tryskem vpřed. Jelikož jsem takto jezdit neuměla, chvíli jsem se sice v sedle udržela, ale po té jsem cítila, jak se šinu po koňském zadku k zemi. Dopad na tvrdou silnici byl poměrně dobrý. Zůstala jsem sedět opřená lokty o zem, ohmatávám, těla jsem zjistila, že kosti jsou v pořádku, jen zadní strana těla byla bolestivá, ale i to brzy přešlo bez následků. Ustala jsem a šla za koněm nedaleko se pasoucím u příkopu. Ten mě spatřiv k sobě přicházel, popošel vždy o kousek dále, asi zkoušel stabilitu mých nervů. Když uznal, že těch hrátek by mohlo být dost, nechal se vzít za uzdu a společně jsme začali kráčet k blízkému mlýnu. Chůze mi byla taková zvláštní a příčina? Na silnici ležel doslova z kůže vyrvaný podpatek z jedné ze zapůjčených bot bez vědomí strýčka. Holinky i kalhoty byly jeho památkou na ukončenou světovou válku a já to takhle zřídila. Část této jezdecké výstroje dostal strýček od ruského kozáka, když jako legionář se vracel z války po železniční magistrále přes celou Rus až do

Vladivostoku. Již se nepamatuji na to, když říkal, v kterém místě se dělila na 2 části. Jedním směrem byl právě Vladivostok a odtamtud lodí do západní Evropy nebo snad až k americkým břehům a pak teprve do Evropy, to byla část Severní. On však jel tou druhou, směřující na jih zvanou Jižní. Cesta to byla plná utrpení a strádání, dlouhá a nebezpečná, přerušovaná napadáváním zbytky ruské armády, přesto se však dostal domů zdravý. Nedalo se nic jiného dělat, než všechno zase uložit do krabice a uschovat dobře na své místo. Po příchodu na dvůr mlýna mě zpozoroval mlynář a spatřiv můj zbědovaný stav, koně mi podržel a pomohl mi znovu na něho nasednout. Zpáteční cesta již nevedla po silnici, ale starou lesní cestou přes kopec. Na ni jsem se vrátila na kraji vsi a po krátkém ujetí jsem odbočila na příjezdovou cestu na dvůr chalupy. Milý Genus ucítil vůni domova a dal se do nepříjemného a rychlého klusu. Nebýt hospodáře stojícího venku na kraji záhrobně, který zvučným hlasem jeho běh zastavil do maštale včas, bylo by zakončení mého výletu asi moc špatné.

Bylo samozřejmostí, že jsem každou neděli po obědě sklízela se stolu nádobí, narovnala do škopku, samotné mytí jsem ale hned neprováděla. Proč? Přece pro dobré zažití je zapotřebí chvilka klidu. Toto rčení však maminka neuznávala, nejdříve to ukliď a pak si dělej, co chceš, byl její konečný rezultát. Jakmile se však vzdálila, popadla jsem neviditelně připravený Krásný román – Rodokapsy, Večery pod lampou a ještě i jiné byly lehkou rychločetbou – a zmizela jsem. Když po návratu maminka zjistila, že stav úklidu je nezměněn, mě volala. Ozvala jsem se jí a moc nerada jsem opouštěla takový malý dřevěný domeček, kde se docela dobře pobývalo, a hltaly se řádky zamilovaného románu. Příští neděli jsem se na několikeré volání neozvala a tak si mě vyzvedla osobně. Tak takhle ne a přemýšlela jsem o novém úkrytu. Vzrostlá široká jabloň na zahradě, opravdu široká, s hustými větvemi až na zem. Hned následující neděli jsem nový vynález zkoušela. Po krátkém kmeni jsem se lehce vyšplhala do koruny a usadivší se na silných větvích, zahloubala se do čtení bez obavy, že budu rušena. Pane, to jsem se ale zmýlila. Netrvalo dlouho a volání mého jména se neslo zahradou. Tentokrát jsem byla zticha, avšak to by nesměla být maminka, ta se jen tak lehce nevzdávala. Pochodila po zahradě a směřovala k plotu, za kterým již byla pole, zda se tam někde v trávě nenacházím. Tušila jsem, že jde kolem jabloně, tím směrem jsem se také ohlédla a co nevidím. Maminka stojí mezi rozhrnutými větvemi s v ruce držícím hlasovacím právem – vařečkou. A jejej, tady to již asi jen tak lehce neprojde, myslím si, ale jak z toho vyjít bez pohromy, mě nenapadá. Vtom se ozval velitelský hlas: pojď dolů, nemohu, nepůjdu, byla má odpověď. Po nastalém dohadování vidím, jak maminka se snaží vyprostit z větví a jít blíže pod jabloň. V mžiku jsem sjela po kmeni na zem a po krátkém běhu vyskočila v rohu plotu na sloup a čekala, co se bude dále dít. Počkej až přijdeš, ozval se hlas maminky, která se již vracela zpět domů, ale směrem ke vchodu ze dvoru. Když jsem toto spatřila, úprkem jsem letěla také k domovu, ale ke vchodu druhému, síň t. j. chodba měla 2 vchody proti sobě, jeden z ulice a druhý ze dvora, pustila se do práce a než se maminka vrátila, bylo vše téměř hotovo a to počkej, až přijdeš, se nenaplnilo. Asi zůstalo zapomenuto někde na dvoře.

Za doby trvání polit. strany Nár. souručenství vznikla druhá polit. strana Liga proti bolševismu. Nevím, zda ještě žije pamětník toho, že viděl někde na vývěsní tabuli vylepený plakát, na kterém byla výrazně namalována ruka s polootevřenými prsty a u ní nápis: Uchopí-li tě, zahyneš. Byla to strana silně odporující tehdejšímu politickému dění a jejími členy na našem okrese byly vesměs výrazné osobnosti ze všech vrstev obyvatelstva. Politická situace se začínala měnit až tak, že by se členové mohli ocitnouti v ohrožení života a proto bylo rozhodnuto, aby se členské seznamy našeho okresu raději zavčas na ústředí v Praze vyzvedly a zlikvidovaly. Nebylo to však jednoduché. Ve vlacích a na nádražích byla prováděna kontrola všech osob bezpečnostními orgány. Na základě toho jsem byla požádána, abych tuto službu provedla, což se mi podařilo, ale srdce mi strachy tlouklo až v krku, když jsem na nádraží čekala na odjezd vlaku a kolem mne přecházeli uniformovaní muži a na mě často spočinul jejich pohled. Po osmatřicátém roce došlo k postupnému obsazování naší země Němci a netrvalo to tak dlouho a vypukla 2. světová válka. Německá armáda včetně částí armád sousedních zemí odjela na frontu. Od nás povolán nikdo nebyl, ale netrvalo dlouho a byl povolán celý 21. ročník chlapců i děvčat a část ročníku 22 až 24 na prázdná místa v továrnách válečného průmyslu v západním Německu nejvíce za války bombardovanými. Dále nám pak byly stanoveny kvóty na odvod zemědělských výrobků, které jsme museli dodávat do vojenských skladů a tak nastalo přídělové hospodářství. Zavedla se evidence hospodářského zvířectva, z toho pak byla určena kvóta odvodu mléka, udělat si domácí zabíjačku pouze na povolení a se stanovením odvodu vyškvař. sádla a kruponu, t. j. stáhnuté kůže, slepic pro vlastní spotřebu 10 ks, jinak když jich bylo více, byl určen odvod 60 ks vajec z každého kusu. Samozřejmě, že ti tak zvaní kovozemědělci, kteří měli kolem 1 ha vlastní půdy zemědělské, jich měli o několik málo kusů více, takže když byla avizovaná kontrola, se pochytaly a s bedničkou se rychlí ukryly na předem připravené místo. Na všechny druhy základních potravin byly vydávány měsíčně lístky s vyznačením množství a druhu, bez jejich předložení se nenechal ani rohlík koupit v obchodě. Ve městech byly obyvatelům vydávány na všechny přídělové potraviny, kdežto venkov byl považován za samozásobitele a dle toho je dostával. Obyčejně to byl chléb, všechny druhy pečiva z mouky, maso a vše, co z něho bylo vyrobeno a někdy též i mimořádně malé

množství cukrovinek. Lístků byly 3 druhy, pro běžné obyvatelstvo, druhý pro těžce pracující a 3. pro velmi těžce pracující, tento druh měli horníci v dolech a pracující v těžkém průmyslu, ti měli nejvyšší přídělové dávky. Nebylo lehké s normálními přídělnými dávkami na venkově vyjít, neřkuli ve městě a proto město začalo hledat útočiště na venkově, kde přece jen se podařilo něco ze základních potravin obstarati za mírnou cenu. Ale ouha, v krátké době se začali vyskytovat jedinci, kteří začali požadovat ceny mnohem vyšší, a docházelo to již tak daleko, že začínat jeden druhému závidět a nebylo málo těch, co šli někoho udat. Následovala kontrola. Obyčejně se našel hrnec vyškvařeného sádla, k tomu se přidala miska s vejci, sebrala se to a odvezlo do města, kde se to dalo do výkladní skříně jako důkaz, jak si žije venkov na úkor města. Ještě k tomu přiložena visitka s uvedením jména s novým označením venkovský keťas. Téměř ve všech případech se jednalo o rodinu s malou chovnou základnou, zato u těch větších byly koutky v moc málo případech, což se projevovalo na způsobu jejich života.

Rodiče se v této době také rozhodli, že si na černo opatří malé selátko. Také se tak stalo. Chudáček malý se ocitl v tmavé nepříjemné komoře se záhadnými dveřmi vedle vchodu dolů do sklepa. Do rohu se mu dala otýpka slámy, menší korejtko, do kterého se mu dávalo velmi dobré krmení, mohlo se klidně říci – přednášelo se mu. I když přežívalo ne zrovna v příjemném prostředí, pěkně prospívalo a stalo se naším milým čundou. Horší a mnohem namáhavějším bylo udržování v čistotě, ale zvládlo se to. Den po dni utíkal a nastala hodina Ha, kdy se život čundy naplnil. Žádný masopust se nekonal, veškeré dění kolem toho se muselo dít s velkou opatrností, aby nikdo nic netušil. Je pravda, že ovárek byl, trochu jitrnic a tlačenka také, aby se zužitkovaly droby, ale maso, hlavně maso, že bylo. To se po řádném vychlazení rozřezalo na kusy a obalené v soli se narovnaly do dřevěného štandlíku, aby se proleželo. Asi po 3 týdnech se kousky vyndaly, znovu potřely solí s přidáním trochu utřeným česnekem a narovnaly již jen na několik dnů do štandlíku a zalily lákem – vodou. Když bylo maso pěkně proleželé, propíchaly se párky masa na háčky a zavěšené na hůlky se narovnaly do udírny. Tu si tatínek upravil v komíně sám. V topeništi, které bylo upraveno ve zdi, neboť přímo pod masem se topit nemohlo. Nejlepším topením bylo tvrdé dříví a z toho švestkové. Jednoho dne, kdy se maso udilo, tuším, že to byla neděle, kdy jsme seděli po obědě u stolu, se najednou rozlétly dveře a v nich uřícený bratr, který byl s kluky někde venku u lesa, zakřičel: sedíte si tady a to, že vám tady hoří udírna, nevidíte. Hadry, pytle, vše, co bylo po ruce, se rychle namáčelo a dávalo na oheň. Jen to syčelo, oheň se však podařilo uhasit. S masem to ale bylo velmi špatné. Ohořelé párky zůstaly a ležely na zemi, i když se řádně očistily, velmi pomalu se spotřebovávaly, neboť maso bylo odporně hořké. Čundo, čundo náš, že takovýhle bude konec tvůj nás ani ve snu nenapadlo.

Nedostávala se nám mouka, tak jednu neděli dopoledne půjčil mi dobrý selský synek koně s lehkým vozem, na který tatínek naložil pytel pšenice, a jela jsem ji vyměnit za mouku do Ludvíkova mlýna za Hořicemi. Musela jet jsem polními cestami, ale okrajem města jsem byla nucena také. Do mlýna jsem dorazila v pořádku, výměna byla za slušný poplatek provedena, takže jsem mohla vyrazit na zpáteční cestu. Přes město jsem začínala mít strach, zda nebudu někým zastavena, ale když jsem se pak zase ocitla na polních cestách s alejemi stromů, klid se mi vrátil. Po silnici jet bylo hodně nebezpečné, protože z Chodovic do Hořic to byl pěkný kousek a člověk si nebyl jist, zda nepotká nějakého „zvědavého“ člověka. Dopadlo to dobře, takže jsem koně s povozem vrátila s poděkováním. Protože spotřeba chleba byla větší, než co jsme si mohli koupit na lístky, a zásoba žitné mouky na domácí pečení také byla u konce, vzala jsem tašky, sedla na kolo a jela do blízké Obory do mlýna s pekárnou p. Hlušičky, kde jsem žádané za normální cenu zakoupila, dala do tašek a ujížděla zpět k domovu. Každý, kdo tam přišel, neodešel s prázdnou, i když hrozilo nebezpečí z kontrol Němců, kteří k němu též přijížděli. V obytném domě měl pro jejich návštěvu místnost, do které je nejdříve uvedl a byl z ní výhled někam do polí a tam jim dával něco jako občerstvení. Mezi tím jeho syn, který pobýval v pekárně, obsloužil právě přítomné zákazníky, kteří mohli nepozorovaně odejít a vzduch byl, jak se říká čistý. Musím poznamenat, že Hlušičkův chléb byl velmi dobrý a rozvážel se do širokého okruhu prodejen, kde byl požadován. Za tuto lidem pomáhající činnost byl po ukončení války odměněn tím, že byl prohlášen za kolaboranta, vykořisťovatele, šmelináře, veškerý majetek zabrán a s rodinou vystěhován.

Bylo nedělní odpoledne na přelomu jara a léta, plné sluníčka a klidu, který byl náhle rušen slyšícím se zvukem motorky, měnivší se v silný rámus, který zmlkl teprve při přistání u branky naší chaloupky. Koupil jsem tu mašinu, bylo mi sděleno mým chlapcem, který měl několik dnů volna a přijel z Reichu domů, pojď, projedeme se na ni. Souhlasila jsem, oblékla nové vzdušné etamínové šaty, nasedla na již našlápnutou motorku Jawu pětistovku, ze zadu kolem pasu objala chlapce a takto přitisknuti k sobě jsme vyrazili na cestu s plánem jet na Chlomka a odtud lesní cestou do Šárovcovy Lhoty. Před vjezdem do lesa byla sice dřevěná závora s cedulí o zákazu vjezdu všech motorových vozidel, tu jsme ale obešli a pokračovali dále v jízdě. Motorku jsme moc nehnali, takže jen tak lehce bublala, svěží lesní vzduch a klidná jízda dávaly nám možnost vychutnávání této jízdy. Najednou Jawička dobublala. Ticho. Znovu našlápnout se nedařilo a zbývalo již jen ji roztlačit. Řidič znovu nasedl, já vzadu se chytla za sedadlo a vší silou jsem tlačila motorku vpřed, a co následovalo? Motorka najednou vypálila dopředu a já

zůstala ležet na zemi jako rozpláclá žába. Když jsem se z tohoto překvapení vzpamatovala, začala jsem se rozhlížet, ten dopravní prostředek kam mohl tak rychle zmizet. Do zorného úhlu očí se mi náhle dostala hromada osekaných větví z pokácených smrků. Zpozorovala jsem, jak se ty větve nějak podezřele pohybují, a blízko hromady uviděla jsem ležící motorku. Ta totiž po nastartování dostala prudký smyk, vylétla s cesty na paseku, kde se prudkým nárazem do pařízku zastavila a vylétnuvší s ní řidič saltem skončil na hromadě. Pohled na moji osobu nebyl také vůbec vábný. Po vytlačení motorky zpět na silnici začala osobní prohlídka. Copak řidič až na několik oděrek na rukách vyšel z toho dobře, hůře jsem na tom byla já. Při startu motorky vylétla z jejího výfuku taková černá mazlavá hmota, která doslova zasáhla celou moji postavu. Ještě že byla v dosahu vlhká a jemná lesní tráva, kterou se alespoň dal očistit obličej a ruce. A moje nové šaty? Ty byly tím nečekaným postřikem zkonservovány natolik, že nezbývalo nic jiného, než zlikvidovat je v kamnech, což se také po návratu domů povedlo. Takové bylo zakončení našeho motorkářského výletu a již nikdy více se něco podobného nekonalo.

1. máj, svátek pracujících se v době mého mládí nijak zvlášť neslavil. Některé politické organizace si uspořádaly ve městě shromáždění, kdo měl z venkova zájem, šel se ho zúčastnit. My mladí jsme měli smysl úplně pro něco jiného. Vylepené plakáty i v ostatních okolních obcích oznamovaly, že se v Chodovicích konají máje s průvodem. V ten den brzy po obědě jsme se my děvčata sešla u některé z nás, co bydlela nejdále od hospody. Přišla kapela, zahrála písničku, na posilnění dechu muzikantů byla každému z nich dána sklínka léčivého na oku a nastalo řazení průvodu. 2 chlapci na okrášlených koních, kapela a dvojice dívek v dlouhých tanečních šatech se daly za zvuku hudby do pochodu do vyzdobeného hostince, kde se hrálo a tancovalo mimo přestávku na večeři až do pozdních nočních hodin.

Jak se vítal máj, tak před tím se vítal nový rok. Hned druhý den po Silvestru na Nový rok se v sousední obci Chlum konal tradiční dívčí vínek. Poněvadž však byla skutečná zima, tak bez průvodu. Děvčata oblečená též v dlouhých tanečních šatech shromáždila se v jedné místnosti hostince a pak za řízného pochodu vešla do sálu a sama ve svých dvojicích nejen že zahájila tanec, ale i nadále si volila své tanečníky sama až do přestávky na večeři, která byla od šesti do osmé hodiny večerní. Večer se začalo opět tak, že dívky si samy volily své tanečníky, což trvalo již ale jen asi hodinu, kdy potom byla vyhlášena čertovská, to znamenalo, že děvčata se vzdávají svého práva a předávají ho přítomným mládencům a ti se ho právě ujímají svým tancem mezi sebou a jestli to se dalo nazvat tancem, spíše k řádění čertů to bylo mnohem lepší přirovnání. Po jejich vyřádění nastala již pak běžná taneční zábava. Pořádání těchto večírků se pak uskutečňovalo i v jiných obcích. Za nedlouho byly pak veškeré zábavy zakázány. Přesto, že byla snaha tento zákaz obejít, pořádáním kurzů tančení výchovy, vydrželo to jen krátce.

Ještě jednou jsem se zúčastnila podobné zábavy jako byly věnečky. Po válce, kdy již jako rodina jsme bydleli v Ostroměři, pořádali v Chodovicích věneček starých žen zvaný „Babinec“, na který jsem byla pozvána. V ten den v ustrojení, které se skládalo: z truhly nebo ze staré skříně vytáhnuté široké dlouhé sukně, přiléhavé blůzy do pasu, říkalo se jí jupka z trochu silnější látky vepředu celé zapínané, vzadu v pase kousek jako kanýrek nabízené, široká dlouhá v pase se zavazující zástěra, na ramena daný přes prsa zkřížený a vzadu zavázaný velký vlňák, podobný, ale menší šátek byl uvázaný na hlavě, shromáždily jsme se u studáneckých Musilů. Tam přišla pro nás kapela, která nás seřazené v průvodu, první dvojicí byly 2 starší babky, jež nesly ze slámy uvitý pěkně ozdobený věneček, odvedla za zvuku řízného pochodu do hospody. Vyhřátý sál, naleštěné parkety, na stolech pokrytých bílými ubrusy, ošatky doma upečených koláčů, v šenku rozhřívající nápoje a rozpoutala se taková zábava, že konec učinilo teprve ranní světlo, za kterého jsme se s manželem vraceli domů.

Silnice z Ostroměře do Šárovcovy Lhoty jest po levé straně stráň, po pravé straně místy souběžné výši řeka Javorka odděleně s ní v nestejně širokém pásu zelené louky se blýskající kolej železniční trati z Chlumce nad Cidlinou do Trutnova a nad ní zase stráň, která asi v polovině cesty jest narušena dvěma vedle sebe jsoucími svislými úžlabinami se stráněmi jako by se ruce spínaly k nebi. Proto také jest toto místo nazýváno V pažích. Toto celé údolí jest známé Mezihořské údolí. Projíždíme-li jím z jara, hrají stráně různými odstíny zeleně protkané bělostí bříz. A podzim? Malířova paleta nemá tolik odstínů barev, v kolika se jich jeví v záři slunečních paprsků. V údivu zůstává člověka stát, jak nádherný kousek země má tak blízko. Silnice ze Šárovcovy Lhoty pokračuje do Lázní Bělohradu, ale též i do Hořic.

Po návratu mého chlapce v pětačtyřicátém roce z Raichu jsme se rok na to vzali a ve společné shodě, ale někdy také až na malé výjimky ne, nám léta ubíhala. Jediná dcera, kterou jsme měli, žije v nedalekém městě Jičín. Později mi manžel po dlouhé nemoci navždy odešel a já zůstala v domku sama. I když jsem byla sama a nějaká ta léta jsem měla, blížící se stáří jsem moc nevnímala při tom stále prohlašujíc, že do žádného domova nikdy nikam nepůjdu. Stačil ale pouhý jeden den, kdy se mnou život zle zatočil a já chtěj nechtěj ještě před tím po ročním pobytu na LON se v domově ocitla. Jsou to Mlázovice, malé městečko poblíž Lázní Bělohrad. Nebyl to domov honosné výstavby, ale zato klidné prostředí s ošetřujícím personálem, který všechen svým milým přístupem ke každému klientovi mu zpříjemňuje život v něm. V současné době se dokončuje jeho generální oprava, takže potom

bude moci být zařazen mezi moderní domovy.

Krásnější a spokojenější pobyt je také v okamžiku, když jednomu vejde do cesty druhý a stanou se k sobě pravými nefalšovanými kamarády, bavíce se ovšem možném, až to mnozí nemohou pochopit, že jsou téměř stále sami, o čem si mohou povídat. A představte si, že mají.

Libuše Zhoufová Šubrtová

VÝLETY DO OKOLÍ

Červenec - Královéhradecký kraj

1. – 31. července Hospitál **Kuks: Kouzlo apatyky a bylinkářství.** Víte, že kdysi se nemoci léčily třeba práškem z lebky oběšence nebo dračí krví? Ve starém hospitále milosrdných bratří v Kuksu lze poznat tajemství dávných lékařů v nejstarší barokní lékárně ve střední Evropě a navrch si vyrobit vlastní tabletku a čípek v jediném farmaceutickém muzeu v České republice. Vůni starých bylinek a procházku sadem, kde mniši pěstovali ovoce pro své pacienty, nabízí pro celou rodinu velká zahrada za hospitalem. www.hospital-kuks.cz

1. – 31. červenec státní zámek **Náchod: Prázdninové pohádkové prohlídky pro děti.** Prohlídky budou probíhat v expozici Na dvoře vévodském a průvodcem malých návštěvníků bude sám vévoda Petr Biron nebo jeho dcera Kateřina Vilemína. Děti se od vévody nebo vévodkyně dozvědí něco málo z historie a vyslechnou si pohádku o náchodském zámku. Na závěr budou mít možnost vyfotografovat se přímo v interiéru expozice v kostýmu krále či princezny. Délka prohlídky 25 minut. Prohlídky od úterý do neděle v 9.30, 11.30, 13 a v 15 hodin.

www.zamek-nachod.cz

1. – 31. červenec státní zámek **Opočno: Opočenské hudební léto 2015.** Večerní koncerty vážné hudby v zámecké obrazárně. Pořádá Opočenská Beseda. www.zamek-opocno.cz

1. – 31. července státní zámek **Ratibořice: Zkrácená prohlídka zámkem, který obývala paní kněžna z Babičky.** Kromě zkrácené prohlídky zámkem, která trvá cca 30 minut a vrátí nás do doby, kterou známe z Babičky, je zde ke koupi i pracovní sešit "S pastelkami po Zámku Ratibořice a okolí“, kde jsou připraveny úkoly pro celou rodinu. V Rudrově mlýně mohou malé děti hledat ukrytého vodníka, za jeho objevení je čeká malá odměna. Babiččino údolí láká k procházce. www.zamek-ratiborice.cz

1. – 31. července Hospitál **Kuks: Prohlídky doplněné o hudební vystoupení skupinou SoliDeo.** Vždy od 9 do 17 hodin, vstupné se nemění. Hudební vystoupení - dobové barokní nástroje - uslyšíte v kostele Nejsvětější Trojice.

www.hospital-kuks.cz

11. – 31. července státní zámek **Hrádek u Nechanic: Výstava „Hrádek u Nechanic a rod Harrachů“.** Fotografie a dokumenty vztahující se ke stavebně historickému vývoji budovy zámku a k majitelům zdejšího panství, aktuálně doplněná o nové exponáty. (Mediální téma: Velká hradozámecká inventura) www.hradekunechanic.cz

Červenec - Pardubický kraj

1. července - 30. září státní hrad **Kunětická hora: Velká výstavu rekvizit a kostýmů z televizního seriálu Arabela.** Kunětická hora alias Rumburakův hrad si „zahrála“ na počátku osmdesátých let hned v několika dílech coby sídlo Mekoty, Blekoty, Chechoty, Jekoty a dalších známých postaviček, které tu vítaly uprchlého čaroděje Rumburaka, Fantomas zde před Rumburakem na poslední chvíli zachraňoval unesenou princeznu Arabelu (střílení hřebů do brány – viz díl Hrdlička zasahuje). Mezi desítkami vystavených předmětů z Říše pohádek i světa lidí nemohou chybět cestovní plášť a samozřejmě kouzelný prsten. Exponáty z výstavy „Arabela“ se poté vrací zpět do fundusu České televize. Kunětická hora je nadlouho poslední možností k jejich zhlédnutí. Pan Majer doporučuje!

www.hrad-kunetickahora.cz

24. a 25. července státní hrad **Kunětická hora: Festival České Hrady.cz.** Multižánrový hudební festival pod hradem. www.hrad-kunetickahora.cz

Srpen - Královéhradecký kraj

1. – 23. srpna státní zámek **Hrádek u Nechanic: Výstava „Hrádek u Nechanic a rod Harrachů“.** Fotografie a dokumenty vztahující se ke stavebně historickému vývoji budovy zámku a k majitelům zdejšího panství, aktuálně doplněná o nové exponáty. (Mediální téma: Velká hradozámecká inventura) www.hradekunechanic.cz

1. – 31. srpna Hospitál **Kuks: Kouzlo apatyky a bylinkářství.** Víte, že kdysi se nemoci léčily třeba práškem z lebky oběšence nebo dračí krví? Ve starém hospitále milosrdných bratří v Kuksu lze poznat tajemství dávných lékařů v nejstarší barokní lékárně ve střední Evropě a navrch si vyrobit vlastní tabletku a čípek v jediném farmaceutickém muzeu v České republice. Vůni starých bylinek a procházku sadem, kde mniši pěstovali ovoce pro své pacienty, nabízí pro celou rodinu velká zahrada za hospitálem. www.hospital-kuks.cz

1. – 31. srpna státní zámek **Náchod: Prázdninové pohádkové prohlídky pro děti.** Prohlídky budou probíhat v expozici Na dvoře vévodském a průvodcem malých návštěvníků bude sám vévoda Petr Biron nebo jeho dcera Kateřina Vilemína. Děti se od vévody nebo vévodkyně dozvědí něco málo z historie a vyslechnou si pohádku o náchodském zámku. Na závěr budou mít možnost vyfotografovat se přímo v interiéru expozice v kostýmu krále či princezny. Délka prohlídky 25 minut. Prohlídky od úterý do neděle v 9.30, 11.30, 13 a v 15 hodin.
www.zamek-nachod.cz

1. – 31. srpen státní zámek **Opočno: Opočenské hudební léto 2015.** Večerní koncerty vážné hudby v zámecké obrazárně. Pořádá Opočenská Beseda. www.zamek-opocno.cz

1. – 31. srpna státní zámek **Ratibořice: Zkrácená prohlídka zámkem, který obývala paní kněžna z Babičky.** Kromě zkrácené prohlídky zámkem, která trvá cca 30 minut a vrátí nás do doby, kterou známe z Babičky, je zde ke koupi i pracovní sešit "S pastelkami po Zámku Ratibořice a okolí“, kde jsou připraveny úkoly pro celou rodinu. V Rudrově mlýně mohou malé děti hledat ukrytého vodníka, za jeho objevení je čeká malá odměna. Babiččino údolí láká k procházce. www.zamek-ratiborice.cz

1. – 2. srpna státní zámek **Náchod: Hrady objevované a opěvované - "Na dvoře vévodském".** Prohlídky v kostýmech v expozici "Na dvoře vévodském", ukázky živé hudby - ZUŠ Police nad Metují v "Hudebním salónu", informační panel o životě spisovatele Aloise Jiráska. (Mediální téma: Velká hradozámecká inventura)
www.zamek-nachod.cz

1. – 2. srpna Hospital **Kuks: Prohlídky doplněné o hudební vystoupení skupinou SoliDeo.** Vždy od 9 do 17 hodin, vstupné se nemění. Hudební vystoupení - dobové barokní nástroje - uslyšíte v kostele Nejsvětější Trojice. www.hospital-kuks.cz

8. srpna Hospitál **Kuks: Koncert Hudební léto Kuks.** Koncert komorní hudby v rámci festivalu Hudební léto Kuks. Začátek v 18 hodin. www.hospital-kuks.cz

8. srpna státní zámek **Ratibořice: Automobiloví veteráni a Swing sextet**. Čtrnácté setkání majitelů historických motorových vozidel v Ratibořicích, doprovázené koncertem stále populárních swingových a světových melodií v podání oblíbené náchodské kapely. Začátek ve 13 hodin. www.zamek-ratiborice.cz

14. – 15. srpna státní zámek **Náchod: Večerní prohlídky s „Černou paní“.** Přijďte i Vy si s námi vychutnat tu jedinečnou atmosféru zámeckých komnat po setmění. Prohlídky I. okruhu (Piccolominská expozice) budou oživené scénkami z historie zámku a hudebními vstupy v podání žáků ZUŠ Police nad Metují. Prohlídky začínají ve 21, 22 a v případě zájmu i ve 23 hodin. Nutná rezervace na tel.: 491 426 201, 608 181 921 nebo na prokopova.lucie@npu.cz. Vstupné: 120 Kč, snížené 80 Kč, rodinné 360 Kč. www.zamek-nachod.cz

15. a 16. srpna státní zámek **Hrádek u Nechanic: Přijelo panstvo…!** Veselé historky ze života na zámku před 100 lety v podání herců ochotnických divadel a hostů (kostýmové prohlídky). Expozice zámku se slavnostní květinovou výzdobou. Sobotní odpolední a večerní program na nádvoří zámku: od 15 do 17 hodin Setkání s folklorem - vystoupení folklorních souborů, 19 hodin divadelní představení Nechanického ochotnického spolku NOS.
www.hradekunechanic.cz

21. srpna Hospitál **Kuks: Mezinárodní noc pro netopýry.** Večerní vycházka po Hospitalu Kuks a blízkém okolí spojená s ukázkou detekce netopýřích echolokačních signálů a nárazové sítě pro odchyt netopýrů (pokud budeme mít štěstí, tak i s odchyceným netopýrem). Dozvíte se, kde netopýři žijí, čím se živí, které druhy žijí v České republice a mnoho dalšího. V případě nepříznivého počasí se uskuteční přednáška s promítáním obrázků, která přiblíží málo známý a pro mnohé tajuplný svět netopýrů. Akce se uskuteční za každého počasí!
začátek programu: 19.30 hodin pro rodiče s dětmi (zkrácené povídání) od 22 hodin pro ostatní zájemce
www.hospital-kuks.cz

29. srpna státní zámek **Opočno: Hradozámecká noc Opočenská.** Večerní prohlídky s oživenými postavami. Prohlídky 17.30 – 20 hodin a 21 – 23 hodin. www.zamek-opocno.cz

29. srpna státní zámek **Opočno: Závěrečné vystoupení kurzu renesančních tanců.** Vystoupení na nádvoří zámku. Pořádá K. Remeš s podporou MÚ Opočno. Premiéra od 18 hodin a od 20 hodin repríza. www.zamek-opocno.cz

Srpen - Liberecký kraj

1. a 2. srpna státní hrad **Trosky: Čertovské slavnosti.** Ukázka pekelných řemesel, divadelní a hudební vystoupení, rohatý sokolník a lukostřelec, celodenní rej bytostí pekelných… Sobota od 9 do 22 hodin, neděle od 9 do 18 hodin. Vstupné: 150 Kč, snížené 90 Kč. Opravdoví čerti mají vstupné zdarma. www.hrad-trosky.eu

1. – 31. srpna státní zámek **Sychrov: Prohlídky s princeznou.** Prohlídky těmi nejkrásnějšími prostorami zámku vede princezna, která výklad uzpůsobí věku dětských návštěvníků. Na závěr se děti mohou s princeznou vyfotit. Prohlídky jsou během hlavních prázdnin realizovány několikrát denně, včetně pondělí. V nabídce také zámecké sklepení s Medvědí galerií a park s možností hry pro celou rodinu. V průběhu roku příležitostně i pohádkové pro-

hlídky a další akce pro rodiny s dětmi. www.zamek-sychrov.cz

6. srpna státní hrad **Trosky: Návrat do středověku.** Sokolnické ukázky, divadlo, šerm, fireshow, trubadúr + překvapení (program od 20 do 21.30 hodin). Celá akce od 19 do 22.30 hodin. Vstupné: 130 Kč, snížené 70 Kč. www.hrad-trosky.eu

12. srpna státní hrad **Trosky: Pozorování perseid.** Večerní prohlídka prodloužena do noci. Foťáky, dalekohledy a baterky s sebou. Od 19 do 1 hodiny. Vstupné: 70 Kč, snížené 40 Kč. www.hrad-trosky.eu

14. a 15. srpna státní zámek **Sychrov: Klasika pod hvězdami**. Operní představení v zámeckém parku (představení je kompletně zastřešeno). www.zamek-sychrov.cz

20. srpna státní hrad **Trosky: Návrat do středověku.** Sokolnické ukázky, divadlo, šerm, fireshow, trubadúr + překvapení (program od 20 do 21.30 hodin). Celá akce od 19 do 22.30 hodin. Vstupné: 130 Kč, snížené 70 Kč. www.hrad-trosky.eu

29. srpna státní zámek **Sychrov: Noc muzikálů**. Akce se koná v zámeckém parku. www.zamek-sychrov.cz

22. srpna státní hrad **Trosky: Trosecký širák.** VIII. ročník festivalu trampských písní. Občerstvení zajištěno, teplé oblečení s sebou. Západy slunce bývají na Troskách úchvatné, doporučujeme vzít si s sebou fotoaparáty, dalekohledy a raději i baterky. Hvězdná obloha je velmi pěkně viditelná, je zde minimální světelné znečištění. Kiosek s občerstvením bude v provozu na všech akcích. Akce s programem se nekonají pouze za velmi nepříznivého počasí. Více info na: facebook.com/shtrosky, tel. 481 313 925, trosky@npu.cz nebo na www.hrad-trosky.eu. Akce od 18 do 2 hodin. Vstupné: 150 Kč, snížené 100 Kč. www.hrad-trosky.eu

Srpen - Pardubický kraj

1. července - 30. září státní hrad **Kunětická hora: Velká výstavu rekvizit a kostýmů z televizního seriálu Arabela.** Kunětická hora alias Rumburakův hrad si „zahrála“ na počátku osmdesátých let hned v několika dílech coby sídlo Mekoty, Blekoty, Chechoty, Jekoty a dalších známých postaviček, které tu vítaly uprchlého čaroděje Rumburaka, Fantomas zde před Rumburakem na poslední chvíli zachraňoval unesenou princeznu Arabelu (střílení hřebů do brány – viz díl Hrdlička zasahuje). Mezi desítkami vystavených předmětů z Říše pohádek i světa lidí nemohou chybět cestovní plášť a samozřejmě kouzelný prsten. Exponáty z výstavy „Arabela“ se poté vrací zpět do fundusu České televize. Kunětická hora je nadlouho poslední možností k jejich zhlédnutí. Pan Majer doporučuje! www.hrad-kunetickahora.cz

23. srpna státní hrad **Kunětická hora: Dětský den na hradě.** Spousta zábavy na konec prázdnin s SHŠ Corporal. www.hrad-kunetickahora.cz

29. srpna státní hrad **Kunětická hora: Hradozámecká noc a lampionový průvod.** Noční prohlídky s doprovodným programem a lampionovým průvodem od 20 hodin. www.hrad-kunetickahora.cz

INZERCE

RESTAURACE A PENSION „U PATŘÍNŮ“
V KONECCHLUMÍ

Nabízíme uspořádání oslav, večírků, svatebních hostin. K dispozici je Vám salonek pro 19 osob, sál pro 50 osob, nekuřácká jídelna.
Typická jídla domácí české kuchyně po celý den.
Vysoká kvalita jídel zajištěna.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

mob. 723 533 984

GEODETICKÉ SLUŽBY - GEOPLÁN CZ
František Soukup

- Vytyčování hranic pozemků
- Rozdělení pozemků
- Zaměřování staveb
- Práce podle vašich požadavků

Kontakt 603 201 293
jicin@geoplan.cz, www.geoplan.cz

Ostroměřský zpravodaj vydává Místní kulturní středisko, T. G. Masaryka, Ostroměř, obvykle měsíčně. Redakční rada MKS:
Ing. Tomáš Horák - technické a grafické zpracování, Hana Němečková, Marie Svobodová, Petr Němeček
Své texty, přání, názory a připomínky podávejte v písemné podobě do 20. dne v měsíci.
Pokud je to možné, zasílejte své příspěvky v elektronické podobě na e-mailovou adresu: **mks.ostromer@centrum.cz**.
Za obsah příspěvků redakční rada neručí.
Redakce si vyhrazuje právo v případě potřeby příspěvky krátit či stylisticky upravit.
Tiskne Janeva s.r.o., Husova 5, Hořice